

III 8276

333.32 (423:122.4:331.12

A K C J A
BUDOWLANO - MIESZKANIOWA
ZAKŁADÓW UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH
w latach 1930 – 1933

SPRAWOZDANIE
STOWARZYSZENIA BUDOWLANO-MIESZKANIOWEGO Z.U.S.

WARSZAWA 1934

Opracowali: inż. arch. R. Piotrowski, inż. M. Ponikiewski i inż. J. Sadowski

Wydrukowano: Drukarnia i Litografia „Jan Cotty”, Warszawa, Kapucyńska 7

2.330/57

I. POWSTANIE I ORGANIZACJA STOWARZYSZENIA BUDOWLANO - MIESZKANIOWEGO ZAKŁADÓW UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.

Inicjatywa Min. P. i O. S. zużycia rezerw kapitałowych Z. U. S. na budowę małych mieszkań.

Budownictwo miejskie w okresie powojennym zaspokoiło poniekąd potrzeby sfer zamożniejszych; natomiast warunki mieszkaniowe warstw robotniczych i słabiej uposażonych pracowników umysłowych ulegają raczej stałemu pogorszeniu: niewielki bardzo przyrost mieszkań dostępnych dla tych sfer nie jest w stanie pokryć zapotrzebowania będącego wynikiem tak przyrostu ludności, jak i ubytku mieszkań z powodu niszczenia starych domów.

Aby bodaj częściowo złagodzić skutki klęski mieszkaniowej, ówczesny Minister Pracy i Opieki Społecznej p. Aleksander Prystor podjął w roku 1929 inicjatywę uruchomienia rezerw majątkowych Zakładów Ubezpieczeń Społecznych długoterminowych na cele budowy małych mieszkań.

Również i względy polityki lokacyjnej nakazywały zwrócić baczniejszą uwagę na umieszczanie kapitałów Zakładów Ubezpieczeń Społecznych w nieruchomościach.

Dla uzyskania czynszów niskich, zbliżonych do możliwości płatniczych przyszłych lokatorów, postanowiono zwrócić się o pomoc finansową Państwa w tych granicach, w jakich ustawowo korzystają z niej spółdzielnie.

Uzasadnienie wniosku, z którym wystąpiło na Radę Ministrów Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, zawierało następujące motywy:

„Oceniając należyte potrzebę popierania budownictwa mieszkaniowego, ze względu zarówno na położenie mas ubezpieczonych, jak i na sytuację na rynku pracy, Zakłady Ubezpieczeń Społecznych:

1. udzielały w szerokim zakresie pożyczek budowlanych samorządom komunalnym i spółdzielniom,
2. lokowały znaczne fundusze w papierach Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz
3. inwestowały pewne kapitały bezpośrednio w budownictwie mieszkaniowym.

Ponieważ udzielanie pożyczek związkom komunalnym i spółdzielniom na cele budowlane ograniczone być musi do kwot, na które uzyskać można od nich zabezpieczenie hipoteczne, a własna akcja budowlana, ze względu na bardzo niskie oprocentowanie, również nie mogła przybrać szerszych rozmiarów, główną drogą popierania akcji budowlanej stała się, siłą rzeczy, lokata w papierach Banku Gospodarstwa Krajowego, które to lokaty w ciągu ostatniego półrocza wzrosły mniej więcej o 20 milionów złotych.

Wobec tego, że wzrastają także lokaty w innych papierach wartościowych, grozi Zakładom Ubezpieczeń Społecznych pewna niezdrowa, z punktu widzenia racjonalnej polityki finansowej, jednostronność lokat.

Aby temu przeciwdziałać, konieczne jest wzmożenie bezpośredniej akcji budowlanej Zakładów, prowadzonej jednakże na innych niż dotychczas zasadach. Tanie mieszkania może przy obecnej ustawie o rozbudowie wznosić jedynie instytucja, która jednocześnie jest wierzycielem Państwowego Funduszu Budowlanego i czerpie z niego pożyczki. Dla prowadzenia

akcji budowlanej Zakłady musiałyby korzystać z takiej samej pomocy finansowej Państwa, z jakiej korzystają spółdzielnie budowlane, gdyż tylko wówczas komorne w tych domach będzie dostępne dla sfer pracowniczych, a oprocentowanie włożonego kapitału odpowiednie do podstaw finansowych ubezpieczenia.

Dzięki nabywaniu przez Zakłady listów zastawnych konwersyjnych na sumę równą zaciąganej ulgowej pożyczce budowlanej, Fundusz Budowlany byłby w zakresie akcji Zakładów Ubezpieczeniowych do pewnego stopnia samowystarczalny i wymagałby na ten cel tylko częściowej dotacji ze strony Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast.

Poszczególne Zakłady będą mogły budować bądź według własnych planów, zatwierdzonych przez Ministerstwo na podstawie opinii specjalnego organu fachowego, bądź według planów, przygotowanych przez ten organ fachowy i aprobowanych przez Ministerstwo. Centralny organ fachowy, który pracowałby w porozumieniu z przedstawicielami zainteresowanych Ministerstw, miałby za zadanie opracować ogólne wytyczne akcji budowlanej, czuwać nad przestrzeganiem ekonomii w tem budownictwie, ułatwiać centralizację zamówień na materiały budowlane celem osiągnięcia tą drogą poważniejszych rabatów i t. p.

Rozważy on też kwestję, gdzie należy w pierwszej linii budować".

Rozmiary akcji budowlanej Z. U. S. i pomoc z Funduszu Rozbudowy Miast.

W dniu 4 grudnia 1929 roku wniosek w sprawie akcji budowlanej Zakładów Ubezpieczeń Społecznych został uchwalony przez Radę Ministrów w brzmieniu następującem:

I. „Rada Ministrów przyjmuje do wiadomości wniosek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej uruchomienia na cele budownictwa mieszkaniowego w latach 1930 — 1934 po 25 milionów złotych rocznie, czyli 125 milionów złotych z nadwyżek majątkowych, przeznaczonych na zabezpieczenie rent Zakładów Ubezpieczeń Społecznych o świadczeniach długoterminowych.

II. Rada Ministrów aprobuje następujące zasady prowadzenia tej akcji:

- 1) Zakłady Ubezpieczeń Społecznych budować będą domy mieszkalne dla robotników i pracowników umysłowych.
- 2) Dla budownictwa tego Zakłady otrzymywać będą pożyczki z Państwowego Funduszu Budowlanego w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), przyczem same nabywać będą listy zastawne, wydane dla konwersji tych pożyczek, oraz korzystać będą ze świadczeń Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast, określonych art. 22 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.
- 3) Budowa domów mieszkalnych, objętych tą akcją prowadzona będzie pod kontrolą Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w większych miastach i ośrodkach przemysłowych według projektów i norm opracowanych w myśl zasad, aprobowanych przez Ministerstwo to po zasięgnięciu opinii Ministerstwa Robót Publicznych.
- 4) Celem skoordynowania akcji budownictwa:
 - a) utworzony będzie za aprobatą Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Ministerstwa Robót Publicznych specjalny organ instruktorski i kontrolny, który czuwać będzie nad najbardziej celowem prowadzeniem akcji przez opinjowanie wniosków i projektów, opracowywanie wzorowych planów i instrukcyj, udzielanie porad i informacji, oraz kontrolę prowadzonych robót; koszt utrzymania tego organu pokryją Zakłady Ubezpieczeniowe z funduszy budowlanych;
 - b) powołaną zostanie przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej komisja budowlana, w skład której wejdą przedstawiciele wszystkich Zakładów Ubezpieczeń Społecznych oraz Ministerstw: Skarbu, Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu.

III. Rada Ministrów upoważnia Ministra Skarbu do wydania w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zarządzeń potrzebnych dla uproszczenia formalności przy

uzyskiwaniu przez Zakłady pomocy finansowej Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast, oraz ewentualnego udzielenia zaliczek temuż Funduszowi na poczet przyszłych normalnych wpływów, o ile tego wymagać będzie stan Funduszu.

IV. Rada Ministrów postanawia w preliminarzu budżetowym na r. 1930/31 skreślić kwotę 740.000 zł. w wydatkach Ministerstw i wstawić tę sumę do budżetu zwyczajnego na pokrycie różnicy oprocentowania kredytów ulgowych".

Komisja Budowlana przy Ministerstwie Pr. i Op. Społ.

Ustalenie zasad współdziałania Zakładów wymagało z natury rzeczy dłuższego czasu; dla natychmiastowego rozpoczęcia prac Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w myśl punktu II.4 uchwały Rady Ministrów powołało do życia „Komisję Budowlaną” złożoną z przedstawicieli Ministerstw: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych oraz przedstawicieli Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i Zakładów Ubezpieczeń Społecznych.

Przewodnictwo Komisji objął osobiście p. Minister A. Prystor, powierzając zastępstwo p. Dyrektorowi Departamentu inż. Jerzemu Drekiemu.

Komisja ta działać miała na podstawie następującego regulaminu, przyjętego na posiedzeniu w dniu 14 lutego 1930 r.:

- „§ 1. Utworzona na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929 r. Komisja budowlana przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej jest organem doradczym i opiniodawczym Zakładów Ubezpieczeń Społecznych i ma na celu skoordynowanie tej akcji, oraz ułatwienie porozumienia zarówno pomiędzy odnośnemi Zakładami, Związkiem Z. U. P. U., jakoteż między niemi, a czynnikami rządowemi.
- § 2. Do zakresu działania Komisji budowlanej należy w szczególności rozpatrywanie i opinjowanie następujących spraw:
- a) wyboru miejscowości, w których ma być prowadzona akcja budowlano-mieszkaniowa;
 - b) repartycji sum na ten cel przeznaczonych przez poszczególne Zakłady między poszczególne miejscowości;
 - c) podziału tych sum na domy pracownicze i robotnicze;
 - d) typów domów, mieszkań, oraz urządzeń wewnętrznych;
 - e) metod wykonywania budowy pod względem organizacyjnym, technicznym i handlowym.
- § 3. Przewodniczącym Komisji jest Minister Pracy i Opieki Społecznej, który wyznaczy stałego swego zastępcę.
- § 4. W skład Komisji budowlanej wchodzi:
- Przewodniczący Komisji i jego stały zastępca oraz przedstawiciele, względnie ich zastępcy:
1. Ministerstwa Skarbu,
 2. „ Robót Publicznych,
 3. „ Spraw Wewnętrznych,
 4. „ Pracy i Opieki Społecznej,
 5. „ Przemysłu i Handlu,
 6. Banku Gospodarstwa Krajowego,
 7. Zarządu Związku Z. U. P. U.,
 8. Zarządów poszczególnych Zakładów Ubezpieczeń Społecznych (długoterminowych).
- § 5. W posiedzeniach Komisji biorą udział dyrektorzy Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, oraz dyrektorzy poszczególnych Zakładów z głosem do-

radczym. W razie nieobecności na posiedzeniu przedstawiciela Zarządu Zakładów Ubezpieczeń Społecznych dyrektor odnośnego Zakładu posiada głos decydujący.

- § 6. Na posiedzenia Komisji mogą być powoływani rzeczoznawcy z głosem doradczym.
- § 7. Sprawy na porządek obrad Komisji wprowadza i zwołuje posiedzenia przewodniczący, względnie jego stały zastępca.
- § 8. Zaproszenia na posiedzenia, do których należy dołączyć porządek dzienny oraz materiał informacyjny, winny być rozsyłane conajmniej na tydzień przed dniem posiedzenia wszystkim członkom Komisji, oraz Zarządom Zakładów i Związku.
- § 9. Uchwały Komisji zapadają większością głosów z przewagą przewodniczącego w razie równości głosów.
- § 10. Z każdego posiedzenia Komisji sporządza się protokół, który winien zawierać nazwiska obecnych na posiedzeniu, treść porządku obrad, treść powziętych uchwał i ewentualnie wniosków, które nie uzyskały większości.

Protokół podpisuje przewodniczący Komisji i sekretarz, poczem rozsyła się go wszystkim członkom Komisji oraz Zarządom Zakładów i Związku.

- § 11. Posiedzenia Komisji uważają się za prawomocne, o ile na posiedzeniu jest obecnych więcej niż połowa członków.
- § 12. Członkowie Komisji pełnią swe obowiązki bezpłatnie.
- § 13. Czynności biurowe załatwia Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej".

Biuro Projektów Z. U. S.

Wobec uznania przez Zakłady potrzeby scentralizowania prac nad projektowaniem domów mieszkalnych Z. U. S. Komisja w początku stycznia 1930 r. postanowiła utworzyć pod bezpośrednim nadzorem Dyr. Dep. inż. J. Dreckiego „Biuro Projektów Z. U. S.” z siedzibą w Warszawie, którego zadaniem miało być: opracowanie dla wszystkich Zakładów typów mieszkań, szkiców zabudowy terenów w miarę nabywania ich przez poszczególne Zakłady, projektów, kosztorysów i rysunków wykonawczych, celem możliwego, z uwzględnieniem potrzeb lokalnych, ujednolicenia typów projektowanych budowli, przyciągnięcie do prac najpoważniejszych sił zawodowych, przy jednoczesnej najdalej idącej oszczędności w kosztach prac architektonicznych oraz odciążeniu Zakładów od akcji, do której nie były dostatecznie fachowo przygotowane.

Zakładom natomiast, które podejmą budowę, postanowiono pozostawić nabycie terenów budowlanych, uzgodnienie swych postulatów z „Biurem projektów” w trakcie opracowywania projektów, kierownictwo budów w czasie wykonania, oraz prowadzenie akcji finansowej.

Koszty utrzymania biura, w ramach ułożonego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej budżetu, postanowiono rozłożyć pomiędzy poszczególne Zakłady, proporcjonalnie do wartości wznoszonych przez nie budowli.

Prowadzenie strony administracyjnej powierzono p. Tadeuszowi Sznurowi.

Do zorganizowania biura architektonicznego zaproszony został prof. arch. Rudolf Świerczyński.

Celem wszechstronnego rozważania wszelkich zagadnień, związanych z pracami projektodawcami Biura projektów Z. U. S., została przez p. Ministra Pracy i Opieki Społecznej powołana do życia Komisja Rzeczoznawców, do której zostali zaproszeni:

inż. arch. A. Gravier	—	Dyr. Państw. Szkoły Budownictwa w Warszawie
inż. W. Jakimowski	—	z Warszawy
inż. arch. M. Pospieszalski	—	st. radca budown. z Poznania
inż. arch. A. Raniecki	—	radca ministerjalny Min. Rob. Publ.
inż. arch. T. Tołwiński	—	prof. Politechniki Warszawskiej
inż. arch. T. Wróbel	—	prof. Politechniki Lwowskiej.

**Udział poszczególnych Zakładów U. S. w finansowaniu budownictwa mieszkaniowego
i program finansowy na 5-cioletni okres akcji.**

Rozdział ogólnej sumy 125.000.000 zł., przeznaczonej na budownictwo mieszkaniowe, pomiędzy poszczególne Zakłady Ubezpieczeń Społecznych ustalony został, jak następuje:

Z. U. P. U. w Warszawie	44.0 mil. zł. t. j.	35.1%
„ w Poznaniu	16.5 „ „	13.3%
„ we Lwowie	16.5 „ „	13.3%
„ w Król-Hucie	14.5 „ „	11.7%
Z. Ub. od wypadków we Lwowie .	16.5 „ „	13.3%
Z. Inwal. w Król-Hucie	10.0 „ „	7.8%
Ubezp. Krajowa w Poznaniu . . .	7.9 „ „	5.5%

Podział kwoty ogólnej na poszczególne serie i lata przewidywano następujący (w milionach złotych):

Serie	I	II	III	IV	V	Razem
Ogółem	36	18	27	22	22	125
w r. 1930	15	—	—	—	—	15
w r. 1931	21	7	—	—	—	28
w r. 1932	—	11	12	—	—	23
w r. 1933	—	—	15	8	—	23
w r. 1934	—	—	—	14	9	23
w r. 1935	—	—	—	—	13	13

Budowle postanowiono wznosić 2 typów, odpowiednio do potrzeb przyszłych lokatorów: dla pracowników umysłowych i dla pracowników fizycznych.

Kwoty przeznaczone na budowę domów dla tych dwóch grup miały być w przybliżeniu równe; Zakłady ubezpieczeń robotniczych nie dysponowały jednak odpowiednimi rezerwami; ustalono przeto, że część kapitałów, które na akcję budowlaną dostarczą Zakłady ubezpieczeń pracowników umysłowych (około 1/3), będzie użyta na budowę domów dla pracowników fizycznych.

Stowarzyszenie Budowlano-Mieszkaniowe Z. U. S.

Dążąc do uzyskania stałej formy organizacyjnej, powołano do życia w kwietniu 1930 r. „Stowarzyszenie Budowlano-Mieszkaniowe Zakładów Ubezpieczeń Społecznych”. Założycielami jego byli: Związek Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych: w Warszawie, Lwowie, Królewskiej-Hucie i Poznaniu, Zakład Ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu i Zakład Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie.

Pozostawiając akcję wykonywania budów w ręku finansujących je Zakładów, zadania Stowarzyszenia ustalono w Statucie *) jak następuje:

*) Patrz załącznik Nr. 1.

„Zadaniem Stowarzyszenia jest koordynacja, kontrola i inspekcja akcji budowlano-mieszkaniowej Zakładów Ubezpieczeń Społecznych.

Celem osiągnięcia tych zadań Stowarzyszenie:

- 1) ustala ogólny program akcji budowlano-mieszkaniowej Zakładów Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności zaś zasady finansowe akcji budowlanej Zakładów,
- 2) współdziała przy wyborze terenów,
- 3) opracowuje typy mieszkań i domów,
- 4) opracowuje konkretne szkice, projekty i kosztorysy poszczególnych budowli,
- 5) opracowuje zasady i tryb postępowania przy wykonywaniu budów pod względem organizacyjnym, technicznym i handlowym,
- 6) informuje o źródłach zakupu,
- 7) przeprowadza inspekcję techniczną i finansową wykonywanych budów, komunikując swe uwagi Ministerstwu i zainteresowanemu Zakładowi,
- 8) opracowuje wytyczne w sprawie oddawania w najem ubezpieczonym mieszkań w domach wybudowanych przez Zakłady oraz zasady administracji tych domów,
- 9) wykonywa inne czynności z akcją budowlaną związane, na mocy specjalnych zleceń poszczególnych członków Stowarzyszenia i odpowiedniej aprobaty władzy nadzorczej“.

Jak wynika z powyższego, wybór miejscowości, w których miały być podjęte budowy, wykonanie budów i ich eksploatacja pozostawione zostały poszczególnym Zakładom Ub. Sp.

Dla wypełnienia zadań Stowarzyszenia ustanowiono następujące organa:

1. Radę Zarządzającą Stowarzyszenia, jako organ uchwałodawczy i kontrolujący;
2. Prezydium Rady dla czuwania nad wykonaniem uchwał władz Stowarzyszenia i zarządzeń Państwowej Władzy Nadzorczej, oraz nadzoru nad tokiem spraw Stowarzyszenia;
3. Dyrektora Stowarzyszenia, jako organ wykonawczy;
4. Komisję Rewizyjną.

Stowarzyszenie poddano nadzorowi państwowemu, wykonywanemu przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w ramach obowiązujących przepisów o stowarzyszeniach i przepisów statutu Stowarzyszenia. Minister Pracy i Opieki Społecznej lub jego przedstawiciele mają prawo brać udział w posiedzeniach organów Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie przejęło zapoczątkowane przez Biuro projektów prace. Komisja Rzeczników pozostała nadal z dawnymi uprawnieniami i w dawnym składzie; został on uzupełniony w następstwie przez zaproszenie prof. J. Gałęzowskiego z Krakowa.

Skład osobowy władz Stowarzyszenia.

Powołana w dniu 13.IV. 1930 r. Rada Zarządzająca Stowarzyszenia posiadała skład następujący:

Prezes	—	p. G. Simon, Prezes Związku Z. U. P. U.
I V-Prezes	—	p. E. Giebartowski, nacz. wydz. Min. P. i O. S.
II „	—	p. R. Lang, V-Prezes ZUPU we Lwowie.
Zastępca I V-Prezesa	—	p. S. Makowiecki, nacz. wydz. Min. P. i O. S.
„ II „	—	p. inż. W. Leśniewski

CZŁONKOWIE RADY z nominacji p. Ministra Pr. i Op. Sp.:

p. dr. T. Garbusiński	—	dyrektor B. G. K.
p. W. Pawłowicz	—	radca Ministerstwa Skarbu
p. inż. L. Szymański	—	„ „ Robót Publicznych

z nominacji Zakładów:

p. M. Jastrzębowski	— z ZUPU w Warszawie
p. T. Kowalczyk	— „ ZUPU w Król.-Hucie
p. inż. W. Leśniewski	— „ ZUPU w Warszawie
p. J. Pietrzak	— „ Z. Inw. w Król.-Hucie
p. T. Sośniak	— „ Z. U. od wyp. we Lwowie
p. S. Wilczyński	— „ ZUPU w Poznaniu
p. B. Wybieralski	— „ Ubezp. Kraj. w Poznaniu

zastępcy:

p. G. Simona	— p. A. Woynicz, czł. Rady Zw. Z. U. P. U.
p. R. Langa	— p. J. Zawadowski, dyr. ZUPU we Lwowie
p. T. Garbusińskiego	— p. J. Ruckgaber, dyrektor B. G. K.
p. T. Kowalczyka	— p. M. Zaic, czł. zarz. ZUPU w Kr.-Hucie
p. J. Pietrzaka	— p. M. Musioł, czł. zarz. Z. Inw. w Kr.-Hucie
p. T. Sośniaka	— p. J. Janelli, dyr. Zakł. Ub. od wyp. we Lwowie
p. S. Wilczyńskiego	— p. J. W. Lgocki, dyr. ZUPU w Poznaniu
p. W. Leśniewskiego	— p. Wł. Rutkowski
p. M. Jastrzębskiego	— p. R. Gierlicz

W składzie Rady zaszyły w następstwie zmiany następujące:

w r. 1931 zamianowani zostali:

I V-Prezesem na miejsce p. E. Giebartowskiego	p. dr. T. Garbusiński
Członkiem Rady na miejsce p. dr. T. Garbusińskiego	— p. S. Makowiecki
„ „ p. S. Wilczyńskiego	— p. Dr. W. Adamczak
a następnie „ „ p. dr. W. Adamczaka	— p. inż. S. Bieniewski

Zastępcami członków Rady mianowani zostali:

p. W. Pawłowicza	— p. M. Stempniewicz, radca Min. Skarbu
p. S. Makowieckiego	— p. P. Moroz, radca Min. Pracy i Op. Sp.
p. T. Sośniaka	— p. dyr. A. Korski na miejsce p. J. Janellego

w r. 1932:

Członkiem Rady został zamianowany przez ZUPU w Warszawie p. dyr. dep. B. Nakoniecznikoff na miejsce p. M. Jastrzębowskiego, zastępcami zaś p. B. Nakoniecznikoffa p. M. Jastrzębowski i p. W. Kozłowski.

w r. 1933:

Członkami Rady zamianowani zostali:

p. M. Jastrzębowski na miejsce p. inż. W. Leśniewskiego	
p. St. Sasorski	„ p. S. Bieniewskiego
p. S. Bieniewski	„ p. R. Langa

Zastępcami członków Rady mianowani zostali:

p. M. Łoziński	— p. St. Sasorskiego
p. M. Herman	— p. S. Bieniewskiego.

Delegatem p. Ministra Pracy i Opieki Społecznej był p. inż. J. Drecki, dyr. dep. Min. P. i O. S., a od dnia 30.IX 1932 r. p. J. Wł. Lgocki, p. o. dyr. dep. Min. Op. Społecznej.

Na dyrektora Stowarzyszenia powołany został inż. M. Ponikiewski.